

disse fastsatte Regler“. Vi have her i Landet godt 1,400 Mejerier, og af disse 1,400 deltage de 1,000 i Forsøgslaboratoriets Smørudstillinger. Man gjorde i Fjor gældende, at det vilde blive en ret dyr Historie at paabyde de resterende 400 at deltage i disse Smørudstillinger, fordi Forsøgslaboratoriet saa fik større Arbejde og derfor maatte have større Statstilskud. Jeg tror nu ikke, at Fordyrelsen vilde blive saa stor, idet de Mejerier, som Gang paa Gang have leveret gode Produkter, ikke behøve stadig at levere Prøver, og nægtes kan det jo i hvert Fald ikke, at det vil være mest rationelt at forlange, at alle til Kontrol antagne Mejerier skulle deltage i Smørudstillinger; thi hvorledes kan Staten, under hvis Garanti al Forsendelse af Smør foregaar, ellers føre en blot nogenlunde effektiv Kontrol?

Der staar i § 11, at Landbrugsministeren kan meddele „særlig Autorisation til at pakke saavel lurmærket som fremmed Smør paa Betingelse af, at Virksomheden underkaster sig et af Landbrugsministeren særlig ansat Tilsyn“. Jeg mener, at Pakningen, selv om Tilsynet er til Stede, burde foregaa i betryggende adskilte Lokaler, idet det, hvis Pakningen af lurmærket og fremmed Smør foregaa i samme Lokale, selv for et meget paapasseligt Tilsyn, vil være ganske umuligt at konstatere eventuelle Fejtagelser. I § 12, sidste Stykke, bestemmes det, at ved Detailsalg skal Smørret være fremstillet i Butikken synligt for Køberen og være forsynet med et for Køberen let iøjnefaldende Skilt, hvorpaa forefindes det anordnede Mærke, og kun Smør, som i Køberens Nærværelse udstikkes af den saaledes mærkede Beholder, maa indpakkedes i Papir mærket „Dansk Lurmærkesmør“. Jeg tror ikke, at det vil være rigtigt at forbyde Mejeriernes Detailsalg, altsaa de Mejerier, der have Butik ved Siden af, at forhandle, saaledes som de gøre nu, Smør i 1—2 Punds Pakker i lurmærket Papir. Køberne ville helst have Smørret i disse sirlige firkanterede Pakker, og Smørret vil ogsaa, hvis det kun er ganske smaa Partier, det drejer sig om, paa den Maade, som det nu er Brug, præsentere sig mest tiltalende.

§ 27, andet Stykke, lyder saaledes: „Paa samme Maade straffes den, der falholder, forhandler, indfører, udfører eller transiterer Smør med over 20 pCt. Vand, for saa vidt Forholdet ikke efter sin Beskaffenhed maatte medføre højere Straf.“ For det første vil jeg tillade mig at spørge den højtærede Minister, hvilken Forskel

der er paa Ordene „falholder“ og „forhandler“. Efter min Mening er der kun den Forskel, at det ene Ord, „falholder“, er endnu styggere end det andet. Men dernæst forekommer det mig, at Straffen burde bortfalde for Detailhandleren og overføres paa Producenten, medmindre Detailhandleren er — saaledes som der staar i 4de Stykke, men i en anden Forbindelse — vidende om, at Smørret indeholder over 20 pCt. Vand. Jeg synes, man ikke godt kan forlange, at enhver Detailhandler eller Spækhøker skal anstille Undersøgelser over det Smør, han sælger i sin Butik.

Og naar det i samme Paragrafs 7de Stykke staar: „Den, der modtager Varer indført i Strid med det i Medfør af § 23 udstedte Forbud, samt den, der modtager indført Smør, der indeholder andre Konserveringsstoffer end Kogsalt eller indeholder over 20 pCt. Vand, kan dog fritage sig for Ansvar, naar han, forinden Varen udleveres fra Toldvæsenet, anmelder Sagen for Politiet, der uophødelig har at tilstille vedkommende Smør- og Margarineinspektør Meddelelse om den skete Anmeldelse“, maa jeg tillade mig at spørge den højtærede Minister, hvorledes Importøren, før han faar Smørret hjem, kan vide, om der er brugt andre Konserveringsstoffer end Kogsalt, eller om Smørret indeholder mere Vand end 20 pCt.

§ 29 lyder saaledes: „Naar Overtrædelse af de for Smørrets Vandindhold i denne Lov givne Bestemmelser konstateres, efter at Smørret har forladt Mejeriet, men medens det endnu er i den originale Emballage forsynet med de originale Kontrolsedler paa den første Købers Lager her i Landet, er alene Mejeriet ansvarligt for den begaaede Overtrædelse“. Jeg mener, der er meget, der taler for, at Paragraffen redigeres saaledes, at ingen andre end Tilvirkeren af Smørret er ansvarlig, saa længe Smørret fremtræder i den originale Emballage og med de originale Kontrolsedler. Jeg ved, at ledende Mænd indenfor Mejeribruket finde det retfærdigt, at Ansvaret i alle Tilfælde paahviler Mejerierne, og at ikke de handlende i andet, tredje, fjerde Led gøres medansvarlige.

Det ærede Medlem fra Halvrømmen (C. Sørensen) berørte Spørgsmaalet om, hvorvidt Smørret overgives af vore Eksportører, og det ærede Medlem fandt det heldigt, om Smørret foruden med Lurmærket og med Mejeriets Nummer kunde blive stemplet med Datoen for Produktionen eller med Afsendelsesdatoen fra